

FÖRSLAG

Allmänna råd för
DEN INDIVIDUELLA UTVECKLINGSPLANEN
med skriftliga omdömen

Innehåll		
Förord	2	
Inledning	3	
Utgångspunkter för den individuella utvecklingsplanen	4	
Den individuella utvecklingsplanens syfte	6	
Den individuella utvecklingsplanens innehåll	7	
Den individuella utvecklingsplanen och åtgärdsprogrammet	9	
Bilaga 1	Bestämmelser om åtgärdsprogram	10
Bilaga 2	Bestämmelser om offentlighet och sekretess	10
Bilaga 3	Att läsa	12

Förord

Följande allmänna råd och kommentarer för arbetet med att upprätta individuella utvecklingsplaner har på regeringens uppdrag utarbetats av Skolverket.

Bestämmelserna om den individuella utvecklingsplanen i 7 kap. 2 § grundskoleförordningen ändrades den 1 juli 2008. De tidigare utgivna allmänna råden har därför reviderats i enlighet med den förändrade förordningen. Nyheterna innebär att

- den individuella utvecklingsplanen inte enbart ska vara framåtsyftande, utan också innehålla skriftliga omdömen om elevens kunskaper i varje ämne i varje årskurs,
- omdömena kan vara betygsliknande,
- omdömena kan gälla elevens utveckling i övrigt om rektor så beslutar.

Även under de terminer när betyg utfärdas ska skriftliga omdömen om elevens kunskapsutveckling ges. Notera att en elev som inte kan ges betyg i ett ämne i årskurs 9 ska få en skriftlig bedömning av sin kunskapsutveckling (7 kap. 9 § grundskoleförordningen). Benämningen av denna bedömning som tidigare var ”skriftligt omdöme” har nu ändrats till ”skriftlig bedömning”.

Inledningsvis redovisas i denna skrift vad allmänna råd är och för vilka verksamheter råden gäller samt vilka förordningar de utgår från. De allmänna råden följs av kommentarer. Kommentarererna förtydligar råden och grundar sig på förarbeten till bestämmelserna, forskning och beprövad erfarenhet liksom utredningar och annat relevant material. Under avsnittet om åtgärdsprogram, beskrivs skillnaden mellan den individuella utvecklingsplanen och åtgärdsprogrammet.

Avslutningsvis följer som bilagor bestämmelser om åtgärdsprogram, bestämmelser om offentlighet och sekretess samt en Att läsa-förteckning.

Det är Skolverkets förhoppning att materialet ska kunna ligga till grund för diskussioner i skolorna om hur varje elevs utveckling kan följas och stimuleras och att det ska utgöra ett stöd för att utveckla verksamheten.

Per Thullberg
Generaldirektör

Mona Bergman
Undervisningsråd

Inledning

Vad är allmänna råd?

Skolverkets allmänna råd är rekommendationer till stöd för hur skolans författningar (lagar, förordningar och föreskrifter) kan tillämpas. Ett allmänt råd utgår från en författning. Det anger hur man kan eller bör handla och syftar till att påverka utvecklingen i en viss riktning och att främja en enhetlig rättstillämpning. Råden bör således följas såvida skolan inte kan visa att den, fastän man handlar på andra sätt, ändå uppfyller kraven i bestämmelserna.

Berörda verksamheter

Dessa allmänna råd om individuella utvecklingsplaner riktar sig till lärare, skolledare och annan personal i grundskolan, den obligatoriska särskolan, specialskolan och sameskolan. Råden vänder sig också till fristående skolor.

De allmänna råden ska tjäna som vägledning och stöd vid upprättandet av individuella utvecklingsplaner för eleverna. De vänder sig också till skolhuvudmännen, som har det yttersta ansvaret för skolans insatser för att främja varje elevs utveckling i riktning mot de nationella målen.

Bestämmelser om individuella utvecklingsplaner

Utvecklingssamtal

7 kap. 2 § grundskoleförordningen

Läraren ska fortlöpande informera eleven och elevens vårdnadshavare om elevens skolgång. Minst en gång varje termin ska läraren, eleven och elevens vårdnadshavare samtala om hur elevens kunskapsutveckling och sociala utveckling bäst kan stödjas (utvecklingssamtal). Informationen vid utvecklingssamtalet ska grunda sig på en utvärdering av elevens utveckling i relation till målen i läroplanen och kursplanerna.

Vid utvecklingssamtalet ska läraren i en skriftlig individuell utvecklingsplan

- 1. ge omdömen om elevens kunskapsutveckling i relation till målen i varje ämne, och*
- 2. sammanfatta vilka insatser som behövs för att eleven ska nå målen och i övrigt utvecklas så långt som möjligt inom ramen för läroplanen och kursplanerna.*

Den individuella utvecklingsplanen kan även innehålla omdömen om elevens utveckling i övrigt inom ramen för läroplanen, om rektorn beslutar det. Överenskommelser mellan läraren, eleven och elevens vårdnadshavare ska dokumenteras i utvecklingsplanen. Utvecklingsplanen kan även innehålla annan information om elevens skolgång än som avses i andra stycket, om rektorn beslutar det. Rektorn beslutar om utformningen av sådan skriftlig information som ges i den individuella utvecklingsplanen.

Sådan skriftlig information om elevens skolgång som avses i andra och tredje stycket får ges även vid andra tillfällen än vid ett utvecklingssamtal.

Utvecklingssamtal ska i vissa fall resultera i ett sådant åtgärdsprogram som avses i 5 kap. 1§.

Motsvarande bestämmelser finns i 7 kap. 1 § särskoleförordningen, 8 kap. 1 § specialskoleförordningen samt 5 kap. 3 § sameskolförordningen.

Utgångspunkter

– uppföljning, bedömning och utvecklingssamtal

ALLMÄNNA RÅD

I samband med utvecklingssamtalet ska elev och vårdnadshavare få tydlig information om hur elevens kunskapsutveckling förhåller sig till läroplanens och kursplanernas mål. Tillsammans ska lärare, elev och vårdnadshavare diskutera och komma överens om hur elevens fortsatta lärande ska stödjas och stimuleras.

Skolans lärare bör

- utveckla och använda ett gemensamt och sakligt språk i dokumentationen,
- ha gemensamma rutiner och former för dokumentation av elevernas kunskapsutveckling och lärande.

Elevens lärare bör

- skapa förutsättningar för att utvecklingssamtalet blir ett trepartssamtal mellan lärare, elev och vårdnadshavare som ger ömsesidig information och leder fram till en plan för hur skolan ska främja elevens fortsatta lärande samt vad elev och vårdnadshavare kan bidra med och ta ansvar för,
- skapa förutsättningar för att utvecklingssamtalet präglas av respekt och ömsesidigt förtroende mellan parterna,
- informera elev och vårdnadshavare om vilka kunskaper och kunskapskvaliteter som ska bedömas,
- beskriva och bedöma elevens kunskapsutveckling i relation till de nationella målen och hur dessa har tolkats lokalt och konkretiserats i undervisningen.

KOMMENTARER

Skolans uppgift är att skapa förutsättningar för att alla elever ska utvecklas i riktning mot de nationella målen. Varje elevs utveckling och lärande ska stimuleras och stödjas bland annat med hjälp av återkommande utvecklingssamtal.

En tydlig uppföljning och bedömning av elevens kunskaper, lärande och utveckling förutsätter att de mål som undervisningen har inriktats mot är tydliggjorda. Läroplanens och kursplanernas mål att sträva mot anger undervisningens inriktning och ska styra all planering av undervisning genom hela grundskolan. Mål att uppnå beskriver en miniminivå av kunskaper som eleverna ska utveckla under skoltiden. Hur väl eleverna har nått de mål som ska ha uppnåtts i slutet av det tredje respektive femte skolåret kan ses som en indikation på om undervisningen leder till att eleverna utvecklar kunskaper i linje med läroplanens och kursplanernas mål. De mål som eleven ska ha uppnått i slutet av det nionde skolåret beskriver en lägsta nivå av kunskaper som skolan ansvarar för att eleverna får möjlighet att uppnå.

De nationella mål som är formulerade i läroplanens avsnitt 2.2 Kunskaper, 2.3 Elevernas ansvar och inflytande och 2.7 Bedömning och betyg ger, liksom kursplanernas mål, vägledning för den lokala planeringen av undervisningen. De nationella kursplanerna bör konkretiseras och utvecklas lokalt på ett sådant sätt att det klargörs vad undervisningen ska innehålla och hur den ska utformas för att leda mot de nationella målen. Det kan vara svårt för elev och vårdnadshavare att se hur mål i läroplan och kursplaner hänger samman med undervisningen. Det är därför viktigt att information om målen i styrdokumentet relateras till undervisningen. På så sätt kan en diskussion om hur undervisningen ska läggas upp konkretisera innebörden i de nationellt fastställda målen.

Skolan har ansvar för att alla elever får en individuellt anpassad undervisning och att deras utveckling planeras och följs noga genom hela skoltiden. Det är viktigt att betona att individualisering inte är liktydigt med individuellt/enskilt arbete. Utveckling och lärande sker inte minst i samspel och kommunikation med andra.

Att skriftligt dokumentera elevens kunskapsutveckling och lärande är ett stöd i lärarens arbete med att bedöma elevens kunskaper i relation till de nationella målen. Det ger också goda förutsättningar för att bedöma effekterna av den egna undervisningen och eventuellt förändra den. Systematisk individuell dokumentation över elevers kunskapsutveckling och lärande kan till exempel vara portfolios, loggböcker, diagnostiska och andra prov, lärarnas egna anteckningar och elevers självvärderingar.

För att kunna ge en allsidig bild av elevens kunskapsutveckling och lärande behöver elevens samtliga lärare involveras i utvärderingen och bedömningen av elevens resultat, undervisningen och de insatser som gjorts för att eleven ska nå uppsatta mål. Lärarna har ansvar för att eleven i sitt dagliga arbete får träna sig i att se sitt eget lärande och att kunna beskriva detta och sina kunskaper.

Bedömningarna av elevens lärande och resultat ska vara sakliga och grunda sig på dokumentation och analys av var eleven befinner sig i relation till läroplanens och kursplanernas mål, liksom till

de överenskommelser som gjorts vid tidigare utvecklingssamtal. Inga omdömen ska innehålla värderingar av elevens personliga egenskaper.

Den samlade och systematiserade kunskap som skolan får om elevernas lärande och uppnådda kunskaper utgör underlag för lärarens planering. Den ger också skolan möjlighet att samlat se över och analysera sin verksamhet och synliggöra vilka behov av förändring som kan finnas på såväl grupp-, ämnes- som skolnivå. På så sätt blir dokumentationen en betydelsefull del i skolans kvalitetsarbete. Den kan även ge huvudmannen viktig information om vilka behov av utvecklingsinsatser som finns och därigenom ge underlag för bl.a. resursfördelning och kompetensutveckling.

Den individuella utvecklingsplanens syfte

ALLMÄNNA RÅD

Den individuella utvecklingsplanen ska ge elev och vårdnadshavare tydlig information om elevens kunskapsutveckling och, om rektor så beslutar, elevens sociala utveckling samt innehålla en plan för elevens fortsatta lärande. Den ska också vara ett redskap för att identifiera olika elevers stödbehov.

Den individuella utvecklingsplanen bör

- ge elev och vårdnadshavare ökad kunskap om elevens kunskapsutveckling och lärande,
- ge eleven ökade möjligheter att ta ansvar för och påverka sina studier,
- konkret beskriva vilka insatser som bör vidtas för att eleven ska utvecklas i riktning mot läroplanens och kursplanernas mål,
- stärka elevens och vårdnadshavarens delaktighet i den individuella planeringen,
- skapa kontinuitet vid byten av lärare, grupp och skola.

KOMMENTARER

En förutsättning för att kunna stödja och stimulera elevens fortsatta kunskapsutveckling och lärande är att känna till elevens kunskaper i förhållande till de nationella målen. Tydliga beskrivningar i form av skriftliga omdömen av elevens kunskaper är en utgångspunkt för utvecklingssamtalet där elev, vårdnadshavare och lärare gör en framåtsyftande planering för elevens lärande. Vid utvecklingssamtalet bör läraren, eleven och vårdnadshavaren komma överens om insatser som främjar elevens utveckling i riktning mot de mål som är formulerade i läroplanen och kursplanerna. Sådana överenskommelser om ömsesidiga åtaganden mellan parterna ska dokumenteras i utvecklingsplanen.

Skolan har ansvar för att eleven utvecklar sin förmåga att själv bedöma och förstå sina resultat och ställa egna och andras bedömningar i relation till den egna insatsen. Portfolios, självvärderingar och annan dokumentation ger inte bara läraren underlag för bedömning och planering, utan kan också vara viktiga verktyg för att eleven ska kunna utveckla sin förmåga att

förstå hur lärprocessen går till och därigenom ta ett ökande ansvar för det egna lärandet. Den individuella utvecklingsplanen ska vara ett aktivt verktyg för att främja elevens lärandeprocess.

Den individuella utvecklingsplanen är ett naturligt underlag för lärarens kontinuerliga uppföljning och planering av den dagliga undervisningen. Eftersom den individuella utvecklingsplanen följer eleven ger den också goda förutsättningar för kontinuitet vid förändringar i skolsituationen.

Den individuella utvecklingsplanens innehåll

ALLMÄNNA RÅD

Den individuella utvecklingsplanen är både tillbakablickande och framåtsyftande. Den ska både innehålla skriftliga omdömen om elevens kunskaper i alla ämnen som eleven har fått undervisning i och en framåtsyftande planering.

De skriftliga omdömena

- bör grunda sig på en bedömning av elevens kunskaper i relation till läroplanens och kursplanernas mål,
- bör utformas så att elev och vårdnadshavare får en tydlig information om elevens kunskapsutveckling,
- kan, om rektor så beslutar, innehålla en bedömning av elevens utveckling i övrigt.

Den framåtsyftande planeringen bör

- uttrycka positiva förväntningar på eleven,
- utgå från elevens förmågor, intressen och starka sidor,
- ange vilka kunskaper och förmågor eleven ska utveckla,
- innehålla överenskommelser mellan lärare, elev och vårdnadshavare,
- utformas så att den inte innehåller uppgifter som är integritetskänsliga.

KOMMENTARER

Vilka kunskaper som ska bedömas ska vara kända av elev och vårdnadshavare så att de vet vad elevens lärande syftar till och ska få för resultat. Bedömningen ska inte enbart gälla kunskaper om fakta och begrepp utan också omfatta förmågor som t.ex. beskriva och förklara, göra jämförelser, dra slutsatser och lösa problem.

De skriftliga omdömena ska utformas lokalt på den enskilda skolan och vara anpassade till elevernas ålder och mognad. Det är, enligt förordningen, rektorn som beslutar om den skriftliga informationens form och innehåll för att den ska kunna anpassas till verksamheten och eleverna vid den egna skolan. Utformningen av den individuella utvecklingsplanen är alltså inte nationellt fastställd.

De skriftliga omdömena bör innehålla en beskrivning av elevens kunskaper i förhållande till den pedagogiska planeringen. Bedömningarna är underlag för den framåtsyftande planeringen där elevens utvecklingsmöjligheter bör lyftas fram i syfte att stimulera till fortsatt lärande. Det är viktigt att det framgår av omdömena om eleven riskerar att inte nå de nationella styrdokumentens mål att uppnå, eftersom den individuella utvecklingsplanen då ska kompletteras med ett åtgärdsprogram.

Ett betygsliknande skriftligt omdöme kan utformas som t.ex. kortare meningar eller symboler som i några steg beskriver elevens kunskaper i förhållande till i förväg bestämda kunskapsnivåer och förmågor. Om ett betygsliknande omdöme utformas med hjälp av symboler eller med t.ex. kryss i en mall är det viktigt att omdömet kompletteras med en mer nyanserad beskrivning för att göra informationen om elevens kunskaper tydlig.

Viktigt att notera är att ett betygsliknande omdöme inte är nationellt standardiserat. Eftersom det inte finns något krav på nationell likvärdighet kan jämförelser mellan bedömningar av elevers resultat i olika skolor inte göras. Den enskilde rektorn beslutar om omdömena ska vara betygsliknande och hur de i sådant fall ska utformas.

Ett skriftligt omdöme ska inte likställas med ett betyg. Betyg är ett nationellt formaliserat och standardiserat omdöme om en elevs kunskaper. De nationella kursplanerna anger mål och vilka kunskaper eleverna ska utveckla. Betygskriterierna beskriver och preciserar de kunskapskvaliteter som gäller för respektive betyg. Betygsättning grundar sig på en samlad bedömning, dvs. en bedömning där olika bedömningsunderlag vägs samman och värderas i efterhand i syfte att göra en utsaga om en elevs kunskapsnivå.

Om rektor beslutar att omdömen ska ges om elevens sociala utveckling kan de mål som anges i t.ex. avsnitten 2.1 Normer och värden och 2.3 Ansvarstagande och inflytande i Lpo 94 tjäna som vägledning. Även i detta fall ska eleven och elevens vårdnadshavare veta mot vilka mål elevens utveckling bedömts. Viktigt att notera är att den individuella utvecklingsplanen är en allmän handling. Den bör därför inte innehålla känsliga uppgifter om eleven.

Den framåtsyftande planeringen ska innehålla realistiska målsättningar för eleven och konkret beskriva vilka insatser som ska göras av skolan och vad eleven och vårdnadshavaren kan göra för att eleven ska ha framgång i skolarbetet.

Alla människor kan utvecklas och växa. Resultaten från forskning visar entydigt att höga och positiva förväntningar har stor betydelse för elevers framgång i skolarbetet. Det är därför viktigt att insatser och förändringar planeras och beskrivs så att elevens självuppfattning och självtillit bevaras och stärks. Väsentligt är att planen hjälper eleven att se sitt arbete som meningsfullt, begripligt och hanterbart.

Den individuella utvecklingsplanen och åtgärdsprogrammet

Alla elever ska ha en individuell utvecklingsplan. Den individuella utvecklingsplanen ersätter inte åtgärdsprogrammet. En del elever kommer att ha både en individuell utvecklingsplan och ett åtgärdsprogram. Den individuella utvecklingsplanen upprättas i anslutning till utvecklingssamtalet, som ska genomföras minst en gång per termin. Ett åtgärdsprogram kan upprättas när som helst under läsåret.

De flesta elever når läroplanens och kursplanernas mål. En del elever riskerar dock att inte nå de mål som ska ha uppnåtts i slutet av årskurserna tre, fem och nio. Så snart det framkommit att en elev behöver särskilt stöd ska behovet utredas och ett åtgärdsprogram upprättas i vilket skolan beskriver de insatser som ska göras.

Det är vanligt att förklara elevers svårigheter som brister och egenskaper hos individen och ofta är det därför individinriktade insatser som står i fokus. Insatser bör utgå från en analys av undervisningen och elevens hela skolsituation. Skolsvårigheter kan bero på och/eller förstärkas av sådana faktorer som arbetssätt, organisation och grupprocesser, attityder och förväntningar, relationer i och utanför skolan etc. Det är av största vikt att vidtagna åtgärder kontinuerligt följs upp och utvärderas.

Bilaga 1

Bestämmelser om åtgärdsprogram

5 kap. 1 §, tredje och fjärde stycket grundskoleförordningen

Om det genom uppgifter från skolans personal, en elev, elevens vårdnadshavare eller på annat sätt framkommer att eleven kan ha behov av särskilda stödåtgärder, ska rektorn se till att behovet utreds. Om utredningen visar att eleven behöver särskilt stöd, ska rektorn se till att ett åtgärdsprogram utarbetas. Av programmet ska det framgå vilka behoven är, hur de ska tillgodoses, samt hur åtgärderna ska följas upp och utvärderas. Eleven och elevens vårdnadshavare ska ges möjlighet att delta när åtgärdsprogrammet utarbetas.

Motsvarande bestämmelser finns i 5 kap. 1 § särskoleförordningen, 6 kap. 1 § specialskolförordningen, 8 kap. 1 a § gymnasieförordningen, 8 kap.1 a § gymnasiesärskolan och 1 a kap. 5 a § samt 2 kap. 7 a § förordningen om fristående skolor. Grundskoleförordningens bestämmelser ovan är också tillämpliga för sameskolan.

Bilaga 2

Bestämmelser om offentlighet och sekretess

Skolor som bedrivs i offentlig regi, dvs. av kommuner, landsting och av staten, omfattas av bestämmelser om offentlighet och sekretess. Det innebär bl.a. att handlingar som kommer in till, eller upprättas, och som förvaras på skolan är allmänna handlingar. Handlingarna kan vara offentliga eller omfattas av sekretess, dvs. vara hemliga.

ALLMÄN HANDLING

Ett åtgärdsprogram är en allmän handling. Programmet kan innehålla integritetskänsliga uppgifter som omfattas av sekretess. Nedan följer en genomgång av de viktigaste bestämmelserna som rör sekretess och vad som gäller för att få ta del av allmänna handlingar som är offentliga i skolan.

Sekretesslagen

Sekretess innebär ett förbud att röja uppgifter, såväl muntliga som skriftliga. Sekretesslagen innehåller bestämmelser för att skydda olika intressen och reglerar vilka uppgifter i en allmän handling som är hemliga. Inom skolan handlar det oftast om bestämmelserna i 7 kap. 9 § om skydd för enskilda personliga förhållanden. Sekretessen gäller inte bara uppgifter som rör eleven utan också elevens anhöriga, dvs. föräldrar och syskon. Vårdnadshavare har i regel rätt att ta del av alla uppgifter om sitt barn.

Av 7 kap. 9 § sekretesslagen framgår bl.a. att sekretess gäller för uppgift som hänför sig till psykologisk undersökning eller behandling och för uppgift om enskilda personliga förhållanden hos psykolog eller kurator om det inte *står klart* att uppgiften kan röjas utan att den som uppgiften rör, eller någon honom närstående, lider men. Uppgiften omfattas av s.k. stark sekretess. Utgångspunkten är således att uppgifterna är sekretesskyddade. Bestämmelsen gäller i förskoleklassen, grundskolan, gymnasieskolan, särskolan, specialskolan och sameskolan samt i kommunal riksinternatskola.

Av samma paragraf framgår vidare att sekretess också gäller för uppgift om enskilds personliga förhållande i skolans elevvårdande verksamhet, samt för uppgift som hänför sig till ärende om tillrättaförande av elev eller om skiljande av elev från vidare studier. I dessa fall gäller dock sekretess endast om det kan antas att den som uppgiften rör eller någon honom närstående lider men om uppgiften röjs. Uppgifterna omfattas av s.k. svag sekretess. Utgångspunkten är i dessa fall att uppgifterna är offentliga. Ett protokoll blir i regel allmän handling när det justerats. För beslut i elevvårdsärenden gäller att de är offentliga, även om bakgrundsmaterialet inte är det. Det är därför viktigt att man tänker på hur ett protokoll utformas och hur sekretessbelagt material förvaras.

Men och menbedömning

När en utomstående vill ha tillgång till uppgifter som omfattas av en sekretessbestämmelse måste den som är ansvarig göra en *menbedömning*. Detta för att avgöra eventuella integritetskränkningar som kan uppstå därför att uppgifter om personliga förhållanden lämnas ut. Bedömningen påverkas av om det är stark eller svag sekretess. Vid menbedömning ska utgångspunkten vara hur man tror att den berörda personen eller hans närstående skulle uppleva det om uppgiften lämnas ut. Det är viktigt att komma ihåg att samtycke från den eller de som berörs bryter sekretessen. I de fall en menbedömning leder till att en uppgift inte kan lämnas ut kan i vissa fall generalklausulen i 14 kap. 3 § sekretesslagen bryta sekretessen. Det kan t.ex. gälla fall där en elev byter till en skola i en annan kommun och där vårdnadshavarna inte lämnat sitt samtycke till att uppgifter lämnas ut samtidigt som det för skolan är uppenbart att intresset av att uppgifterna lämnas ut har företräde framför det intresse som sekretessen ska skydda. I dessa fall kan skolan, med stöd av generalklausulen, lämna ut en eller flera uppgifter.

Skolhälsovården

Skolläkares och skolsköterskas sekretess regleras i 7 kap. 1 § sekretesslagen. Där föreskrivs att sekretess gäller för uppgift om enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon honom närstående lider men. Stark sekretess gäller således inom skolhälsovården för barns och föräldrars hälsotillstånd och andra personliga förhållanden. Uppgifter kan därför inte utan samtycke eller menbedömning lämnas t.ex. till skolkurator, rektor eller lärare. Här gäller inte generalklausulen.

Vem beslutar om utlämnande av allmänna handlingar?

När en utomstående begär att få ta del av en allmän handling t.ex. ett åtgärdsprogram har han eller hon rätt att läsa handlingen på stället eller få en kopia av den. Omfattas vissa uppgifter i handlingen av sekretess ska den som begär ut handlingen få tillgång till de delar av den som inte omfattas av sekretess. Bedömer om handlingar ska lämnas ut gör den av skolans personal som har handlingen i sin vård eller som fått i uppgift att utföra detta. Om handlingen inte kan lämnas ut därför att den omfattas av sekretess ska man upplysa sökanden om att det går att få frågan prövad av styrelsen för utbildningen. Styrelsen har i allmänhet delegerat till skolchef eller motsvarande eller till rektor att fatta beslut.

Fristående skolor

Fristående skolor är inga myndigheter och omfattas inte av offentlighetsprincipen. Sekretesslagen gäller därför inte i fristående skolor. Det innebär att handlingar i fristående skolor inte är allmänna handlingar och att skolan inte heller är skyldig att lämna ut handlingar. För att skydda elevers och föräldrars integritet finns dock nedan angivna bestämmelse om tystnadsplikt i 9 kap 16 a § skollagen.

Ingen som är eller varit verksam i en fristående skola som avses i detta kapitel får obehörigen röja

1. vad han eller hon i den elevvårdande verksamheten har fått veta om någons personliga förhållanden,
2. uppgifter i ett ärende om tillrättaförande av en elev eller om skiljande av en elev från vidare studier.

Bilaga 3

ATT LÄSA

Läroplan för det obligatoriska skolväsendet, förskoleklassen och fritidshemmet (SKOLFS 1994:1)

Departementspromemoria En individuell utvecklingsplan med skriftliga omdömen

Tydliga mål och kunskapskrav i grundskolan (SOU 2007:28)

Skolverket

Kursplaner för grundskolan (SKOLFS 2000:135)

Betygskriterier för grundskolans ämnen (SKOLFS 2000:141)

Allmänna råd: Likvärdig bedömning och betygsättning (SKOLFS 2004:23)

Kommentarer med frågor och svar (2001)

Elva samtalsguider om kunskap, lärande och bedömning

BAKSIDA

Skolverkets allmänna råd om individuella utvecklingsplaner med skriftliga omdömen riktar sig till lärare, skolledare och annan personal i grundskolan, den obligatoriska särskolan, specialskolan och sameskolan. Dessa allmänna råd vänder sig också till fristående skolor.

De allmänna råden ska tjäna som vägledning och stöd vid upprättandet av individuella utvecklingsplaner för eleverna. De vänder sig också till skolhuvudmännen som har det yttersta ansvaret för skolans insatser för att främja varje elevs utveckling i riktning mot de nationella målen.

FÖRSLAG

FÖRSLAG